

mig saaledes, som af den ærede Rigsdagsmand anført; jeg har ikke sagt, at der var udarbejdet Regulativer, hverken under det ene eller under det andet Ministerium, men det, jeg yttrede, var, at der var udarbejdet et Regulativ for Salget af Størstedelen af Nykjøbing Klosters Gods, og at Ministeriet — hvormed jeg meente Justitsministeriet, thi hvad de andre Ministre i den Henseende ville gjøre, veed jeg ikke, — var fundet at foranledige udarbejdet Regulativer for Salget af de andre Stiftelses Gods, som høre under det. At der er udarbejdet et Regulativ for Nykjøbing Hospitals Gods, er foranlediget ved en speciel Sag. — Naar den ærede Taler yttrede, at han ikke kunde forstaae, hvorledes man kunde benytte en Taxationsforretning i én Henseende og ikke i en anden, og hvorledes man, naar man ikke troede at kunne ansee dens endelige Resultat for paalideligt, kunde ansee Beskrivelsen for paalidelig, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes han kunde raisonnere saaledes. Taxationens Resultat beroer paa et Stkøn, og derom kan der være meget forskjellig Mening. Den Gaard, en Mand ansætter til 16,000 Rd., kan en anden ansætte til 12,000 Rd.; men Alt derimod, hvad der i en Taxationsforretning angaaer det Factiske, t. Ex. Arealets Størrelse, Jordens Bessaffenhed, de og de Jold, som Jorden har givet, er Noget, hvis Rigtighed man ikke kan tvivle om. Dertil kommer, at Resultatet som oftest kommer frem paa den Maade, at man siger: den og den Gaard har saa og saa mange Tønder Land, Saameget deraf besaaes med Hvede, Saameget med Rug og Saameget med Byg osv., det giver saa og saamange Tønder Hvede, Rug og Byg, og saa anføres der en vis Priis for denne Afgrøde. Den ærede Taler seer, at der allerede deri hæves et meget væsentligt Moment til Bedømmelsen af Taxationsforretningen; naar der saaledes i Forretningen er anført en Priis for Afgrøden, som Ministeriet maa finde enten for høi eller for lav, saa kan der naturligvis være Anledning for det til at komme til et andet Resultat end Taxationsmændene. Det er saaledes meget forklarligt og ganske naturligt, at man, medens man ikke troer at kunne stole paa Taxationsforretningens Resultat, meget

godt kan erklære — og det erklærer jeg at være Tilfældet med den Forretning, hvormed der her er Spørgsmaal, — aldeles ingen Tvivl at have om de Facta, der ere oplyste i Taxationsforretningen.

Tscherning: Taxationsforretningen har jeg, om ikke her, saa hjemme, og skal villig indrømme, at den ikke bærer Præg af nogen særdeles Omhyggelighed, men naar man efter den skulde komme til at formode Noget, saa er det, at den ansætter Gaarden for høit, og at de foreliggende Omstændigheder ikke ere tagne behørigt med i Betragtning. Saaledes er f. Ex. Fæsteværdien, Værdien af Retten til Fæstet, slet ikke kommen i Anslag, hvorimod den Omstændighed, at Gaarden er nedbrændt, er kommen i Anslag, og man kan kun utydeligt see af Taxationsforretningen, hvormange af den Art Momenter der ere inddragne under Taxationen eller ikke. Men naar man, som sagt, efter Taxationen, som den foreligger, skulde komme til nogen Formodning om, hvorvidt den er sat for høi eller for lav, saa vilde jeg komme til den Formodning, at den er sat temmelig høi.

C. C. Møller: Dersom vi, som vi haabe, i det Hele kunde træffe en saadan Overenskomst, at Fæstterne i Almindelighed kunde faae Fæstegodset til Eiendom, skulde jeg aldrig have Noget derimod, men naar der, for der er givet en almindelig Lov herom, fremkommer et specielt Forslag, som gaaer ud paa at berøve en enkelt Provinds, eller her en Samling af Communer, en eventuel Fordeel, saa maa jeg som Repræsentant for et svenst District protestere derimod, thi af de Indtægter, som Graabrødreklostrets Jordegods indbringer, og af andre Indtægter, som dette Kloster har, underholdes, som jeg har hørt, 80 fattige fra Thyen foruden 60 Sindsfuge, og jeg finder derfor virkelig ikke, at der er nogen særdeles Grund til at begynde med netop for et saa velgjørende Hospital at opstille en for dette alene gjældende Lov. Jeg troer tvertimod, at man ikke ved saadanne specielle Love skal svække det Driste om og den Spore til at arbejde for en almindelig Lov, som findes, men at man